

بسم الله الرحمن الرحيم

✗ خداوند در آیه ۷ سوره محمد ﷺ می فرماید:

﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ يُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾

«اگر خدا را یاری کنید، خدا هم شما را یاری می کند

و گام هایتان را محکم و استوار می سازد»

قواعد نصرت الهی و سنت هایی که خداوند بر اساس آنها بندگان را یاری می رساند، یک بحث حیاتی و دامنه دار است؛ ما در اینجا به ذکر چند نکته کوتاه، بسنده می کنیم:

(۱) نصرت خداوند، همواره به معنای پیروزی ظاهری نیست

✗ گرچه نصرت خداوند، حقیقی و قطعی است؛ اما همیشه به معنای پیروزی ظاهری در جنگ نمی باشد؛ زیرا اگر اینگونه بود، حضرت اباعبدالله ﷺ و یاران آن حضرت که برترین انسان ها بودند، در ظاهر نیز پیروز می شدند.

بنابراین گاهی شهادت در راه خدا آثاری دارد که پیروزی ظاهری در صحنه نبرد ندارد.

(۲) نصرت ویژه الهی پس از فتوحات معنوی حاصل می شود

✗ یکی از قواعد نصرت الهی اینست که حتماً باید در جاتی از فتح معنوی در وجود سپاهیان اسلام شکل بگیرد تا مشمول نصرت ویژه خداوند قرار بگیرند. بنابراین بدون فتح معنوی، نصرت ویژه الهی شامل حال افراد نخواهد شد.

این، یک قاعده مهمی است که اگر در جایی به حسب ظاهر، تحقق فرمان الهی، ناممکن جلوه نمود، باید دریابیم که آنجا جایی است که خداوند می خواهد بابتی از ابواب غیب را به روی مؤمنین باز نماید. این قاعده مهم، نمونه های زیادی دارد که مختصراً به چند مورد اشاره می کنیم:

الف) نصرت خداوند در جنگ بدر

✗ خداوند در جنگ بدر، با چند معجزه، به یاری سپاه اسلام آمد تا توحید را به صورت عملی به مسلمانان نشان داده و به همه بفهماند که همه امور

به دست خداوند است.

✗ ماجرای جنگ بدر:

مهاجرین وقتی از مکه بسوی مدینه هجرت کردند، مشرکین مکه تمام اموال آنها را به طور کامل مصادره کردند و با این ثروت هنگفت برای تجارت، رهسپار شام شدند. به هنگام برگشت، به مهاجرین خبر رسید که اموال شما در کاروان تجاری قریش، به نزدیکی مدینه رسیده است؛ آنها نیز به قصد برگرداندن اموال خود، بسوی کاروان قریش به راه افتادند.

بنابراین انگیزه مسلمانان، حمله به کاروان تجاری و به دست آوردن مال و اموالشان بود، نه اینکه به قصد جهاد و قتال با کفار و مشرکین رفته باشند! منافقین مدینه، کفار قریش را باخبر کردند. ابوسفیان هم مسیر کاروان را به سمت دریای سرخ تغییر داد و ابوجهل را از این ماجرا مطلع کرد.

ابوجهل نیز با تعداد زیادی از سران کفر و شرک به همراه هزار نفر جنگجوی نظامی و حرفه ای، خود را به نزدیکی مدینه رساندند؛ در نتیجه، مسلمانان گیر افتادند و راه برگشتی نداشتند و ناگزیر در یک جنگ ناخواسته قرار گرفتند. اینجا بود که با پیامبر اکرم ﷺ به مجادله برخاستند:

﴿يَجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا

يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَ هُمْ يَنْظُرُونَ﴾ (۶/ انفال)

بعد از آنکه حق را برای آنها روشن ساختی و درست و غلط را برایشان تبیین نمودی، همچنان با تو جرّ و بحث می کنند که: چرا باید به این جنگ برویم؟! مگر ما از عهده این جنگ برمی آیم؟! با رفتن به این جنگ گویا به سوی مرگ و به قتلگاه خود می رویم! (دقیقاً شبیه همان سخنی که بنی اسرائیل به حضرت موسی ﷺ گفتند که: إِنَّا لَمُدْرِكُونَ؛ کار ما دیگر تمام است!) این در حالی بود که خداوند به مسلمانان وعده داده بود که بر یکی از آن دو گروه (یا کاروان تجاری، یا مبارزان قهار) پیروز خواهید شد:

﴿وَ إِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ...﴾ (۷/ انفال)

ولی شما راحت طلب بودید و می خواستید بدون درگیری با جنگجویان دشمن، صاحب مال و اموال شوید:

﴿وَ تَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ﴾ (۷/ انفال)

اما خواست و اراده خداوند این بود که کفر و شرک، از بیخ و بن کنده شود:

﴿وَ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يَحَقِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَ يَقَطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ﴾ (۷/ انفال)

✗ برای تصویر بهتر از شرایط جنگ بدر، به تفاوت های دو گروه (بر اساس برخی روایات و گزارش های تاریخی) توجه کنید:

۱. تعداد مسلمین، ۳۱۳ نفر بود؛ اما تعداد سپاه دشمن، حدود ۱۰۰۰ نفر بود؛ و در بعضی از نقل ها، ۱۲۵۰ نفر و حتی تا ۳۰۰۰ نفر هم گزارش شده است. [مناقب آل نبی طالب علیهم السلام، ج ۱، ص: ۱۸۷؛ السیره الحلبیه، ج ۲، ص: ۲۰۱]

۲. مسلمانان، عده ای تهی دست و ناکارآموده جنگی بودند، به طوری که در بین آنان، کمتر از ده نفر مرد جنگی حضور داشت؛ اما سپاه دشمن، دارای صدها مرد قوی و کارآموده جنگی بود!

۳. سپاه اسلام، فقط یک اسب، شش سپر و بین هشت تا پانزده شمشیر داشتند؛ و حتی در برخی از نقل ها آمده که برخی از مسلمانان، تنها با یک چوب آمده بودند! اما سپاه دشمن، شمشیرها و سپرهای فراوان، حدود دویست اسب و تسلیحات جنگی بسیار زیادی داشت!

✗ خداوند در جنگ بدر با معجزات و امدادهای غیبی، سپاه اسلام را یاری فرمود تا به شکل عملی، حقیقت توحید را به آنان نشان داده و به همه مسلمانان در تمام قرون و اعصار بفهماند که کار، فقط و فقط به دست خداوند است و بس.

✗ معجزات الهی در جنگ بدر:

الف) امداد ملائکه

﴿إِذْ تَسْتَعِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ

بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ﴾ (۹/ انفال)

«یاد کنید هنگامی را که در حال مشاهده دشمن تا دندان مسلح با دعا و زاری از پروردگارتان یاری خواستید، و او درخواست شما را اجابت کرد که من مسلماً شما را با هزار فرشته که پی در پی نازل می شوند، یاری می دهم.»

﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ

بَثَلَاةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ ﴿۱۲۴﴾ (آل عمران)

«آن هنگام که به مؤمنان می‌گفتی: آیا شما را بس نیست که پروردگارتان به سه هزار فرشته نازل شده شما را یاری دهد؟»
 ﴿بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَذَا يُمَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ ﴿۱۲۵﴾ (آل عمران)
 «آری، اگر صبر پیشه کنید و تقوا را رعایت کنید و دشمنان در همین لحظه، جوشان و خروشان بر شما بتازند، پروردگارتان شما را با پنج هزار فرشته نشان‌دار یاری می‌دهد.»

✗ خداوند در سوره انفال، پس از ذکر امداد ملائکه، بلافاصله در آیه بعد نکته مهمی را تذکر داده و می‌فرماید: توجه داشته باشید که نزول ملائکه برای یاری شما، تنها به منظور تشویق و بشارت و اطمینان خاطر و تقویت روحیه شما بود، وگرنه نصرت و پیروزی فقط و فقط از ناحیه خداوند است:
 ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَ لِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ
 وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ﴿۱۰﴾ (انفال)

در سوره آل عمران نیز پس از بیان امداد ملائکه، همین نکته مهم را تذکر داده و می‌فرماید:

﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَ لِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ
 وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ ﴿۱۲۶﴾ (آل عمران)

ب) تصرف در بینایی مسلمانان و کفار

خداوند در جنگ بدر، دشمن را در چشم مسلمانان کم نشان داد؛ یعنی در بینایی آنها تصرف کرد به طوری که هزار نفر را صد نفر دیدند و گمان کردند که تعداد افراد دشمن، اندک است! از این رو تشجیع شده و پا به میدان نبرد نهادند.

اگر این معجزه رخ نمی‌داد و مسلمانان، تعداد واقعی دشمن را می‌دیدند، چه بسا پا به فرار می‌گذاشتند!

از آن طرف، در آغاز نبرد، مسلمانان را در چشم دشمن، کم نشان داد؛ یعنی در بینایی آنها نیز تصرف کرد به طوری که سیصد نفر را سی نفر دیدند! به

همین دلیل، تمام توان خود را به میدان نیاوردند. (اشاره به آیه ۴۴ انفال) اما پس از آغاز نبرد، مسلمانان را در چشم دشمن، بسیار زیاد نشان داد تا از ترس، پا به فرار گذاشته و شکست بخورند. (اشاره به آیه ۱۳ آل عمران)

ج) کم سو نمودن دیدگان کفار

معجزه دیگری که توسط پیامبر اکرم ﷺ در ابتدای جنگ بدر رخ داد، این بود که آن حضرت، مقداری خاک از روی زمین برداشتند و به سمت سپاه کفر پاشیدند و فرمودند: «شَاهَتِ الْوُجُوهُ»؛ چهره‌هایتان سیاه و زشت باد! این خاک به امر خداوند و به وساطت جبرئیل به چشم همه آنها فرو رفت، به طوری که نمی‌توانستند به خوبی ببینند! [اعلام الوری بأعلام الهدی، ج ۱، ص: ۱۶۹] آری! خداوند قطعاً اهل ایمان را نصرت و یاری می‌فرماید:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ﴿۳۸﴾ (حج)

پس ما هم به نصرت خداوند امیدواریم و تا آخرین نفس و تا آخرین قطره خون خود، به جهاد و مبارزه ادامه خواهیم داد.

شرایط بسیار حساس کنونی، میدانی از امتحانات الهی را در پیش روی ما قرار داده که باید با توکل و استعانت از درگاه حق تعالی و با توسل به اهل بیت ﷺ خصوصاً امام زمان ﷺ، در این نبرد نهایی پیروز شویم.

ادامه دارد...

جهت اطلاع تفصیلی از مطالب فوق، مطالعه کتاب

«پایان تاریخ و نبرد نهایی» را از دست ندهید: <https://rahehagh.com>

برای مطالعه سایر
بروشورها اسکن کنید:

پس از مطالعه، به نیت قدم برداشتن در مسیر ظهور، در اختیار دیگران قرار دهید.

نصرت الهی

در این شماره می‌خوانید:

- ✓ نکاتی در باب نصرت الهی
- ✓ نصرت الهی در جنگ بدر

مطالعه این بروشور رو از دست ندین...